

Redaktora vārdi

Svētku kalna divas daļas

No dažādām svētku uzrunām, ko 18. XI nācās dzirdēt, katrā bija savi sāls graudiņi pārdomām. Īpaši mani aizskāra vienkāršās un reizē dziļās atziņas, ar kurām Lībiešu tautas namā dalījās Līvu savienības vadītāja Ieva Ernštreite. Svētkus nevar izdomāt, vēl mazāk — sadomāt, mākslīgi radīt. Svētki vispirms nāk no paša pieredzes, attieksmes, pārdzīvotā, izsvīstā, izraudātā, pārradītā un saprastā. Būtībā ikkatram viņa līdz šim mirklim nodzīvotā dzīve — tā ir svētku «leduskalna» lielākā, neredzamā daļa. Un no tās izriet svētku kalna visai niecīgā redzamā virspuse — māka (vai nemāka!) priecāties samērā īsajos svētku brīžos. Svētkos uzplaukst dabiskā svinēšanas izjūta, kas paceļ virs ikdienības, bet kas nesaraujami ir saistīta ar to, kas dziļi sakņojas darbos un pienākumos un ir tās atspulgs goda kārtā.

Aizvadīti valsts un Līvu karoga svētki. Lai klusas un svētīgas pārdomas ceļā uz nākamajiem. Lai izdodas tikt arī šo svētku kalnā!

Alnis Auziņš

2. lpp. **Aldis Anzenavs — ar mērķa apziņu.**
3. lpp. **Piepildīt citu sapņus. Aiga Ūdre.**
4. lpp. **Vidusskolēni izzina vēsturi.**
5. lpp. **Mums viena asins — tev un man. Līvu karoga svētkos.**
5. lpp. **Kultūras mantojums un mūsdienas.**

VALSTS SVĒTKOS

Nosvinēts godam!

Ar videoklipu, kurā rādīja Latvijas skaisto dabu un skanēja Renāra Kaupeņa dziesma *Tu izvēlēties palikt, ko reizē ar autoru ierakstā pils pilnajā zālē dziedāja arī mūsu vidusskolas jauktais koris, sākās valsts svētku svinības Dundagā.*

Pēc šī trauslā pieskāriena visai mūsu tautas sāpei par aizbraukušajiem klātesošos sirsnīgi uzrunāja pils saimniece Baiba Dūda, aicinot kopā svinēt mūsu Latvijas 94. dzimšanas dienu un nodziedāt valsts himnu *Dievs, svētī Latviju!* Novada domes vadītāja Gunta Abaja svētku uzrunā norādīja — pārāk daudz žēlojamies, ka Latvijā viss slikti, bet, lai ko mainītu, jāsāk pašiem ar sevi, savu ģimeni, novadu. Viņa arī izteica savu redzējumu par mūsu novadu kā vienotu, skaistu, sakoptu vietu, kur dzīvo darbīgi un radoši cilvēki. G. Abaja sveica iedzīvotājus un pateicās viņiem — visiem pašvaldības darbiniekiem, kas godprātīgi pilda savu darbu, uzņēmējiem, pensionāriem un jauniešiem, aicinot būt kopā stipriem un vienotiem, veidojot tādu arī mūsu novadu un Latviju. Valsts prezidenta Andra Bērziņa, Saeimas priekšsēdētājas Solvitas Āboltiņas un novada deputāta Aldona Zumberga apsveikumus nolasīja B. Dūda.

Koncertā mijās Vairas bērnu, Santas Sulas un Ilzes Pirvītes runāta patriotiska dzeja ar dziesmām, ko dziedāja vidusskolas un pagasta jauktais koris, ansamblis *Sendienas*, kā arī bērnu ansambli Daigas Rūtenbergas vadībā. Ar dejām priecēja deju kolektīva *Dun-dang* vidējās paaudzes grupa un seniori. Īpaši aizkustinoši izskanēja Ērika Ešenvalda *Dvēseles dziesma* mūsu jauktā kora un solistu — Laines Šmites un Aigara Zadiņa — izpildījumā.

Zāle ar aplausiem sveicienus sūtīja *Gada varonim* novadā Raivim Šteinam Kolkā un rosinājai Anetei Tauniņai, kas patlaban ir Spānijā, bet šeit godināja daudzpusīgo Alisi Ralli, strādīgo un atsaucīgo Nierliņu ģimeni — Līnardu, Everitu, Lindu, Krišu un Kati Nierliņus, novada labākos uzņēmumus: SIA *Gabriēla* un Pienšaimnieku lauksaimniecības pakalpojumu kooperatīvo sabiedrību *Dundaga*; jaunsargu un patriotisma audzinātāju Laimoni Ulmani un *Ievleju* un biedrības *Cerība* dvēseli Ināru Čaunāni.

L. Ulmanis pateicoties sacīja, ka patriotismu neiemāca, to ieaudzina, un viņš to saskata ne tikai jaunsargu kustībā, bet arī novada cilvēkos, kas šajā vakarā uzstājas. Savukārt I. Čaunāne teica, ka vēloties, lai *Ievlejas* būtu sakoptākā vieta Latvijā! Tāpat viņa aicināja mūsu invalīdus turpmāk saukt par Dundagas novada optimistu pulciņu, jo tas viņiem ir

daudz piemērotāks apzīmējums.

Katru godināmo sveica pa kādam no mūsu pašdarbības kolektīviem: deju grupa *Sensus*, ansamblis *Sendienas*, deju kolektīva *Dun-dang* vidējās paaudzes grupa un seniori. Skanēja arī priekšnesums Dundagas Mākslas un mūzikas skolas vijoļnieču ansambļa izpildījumā.

Vidusskolas un pagasta jauktais koris nodziedāja Mārtiņa Brauna dziesmu *Saule, Pēr-kons, Daugava*. Noslēgumā visi kopā vienoties dziedāja *Nevis slinkojot un pūstot*. Pēc tam godināmos iemūžināja fotogrāfijās un varēja ballēties kopā ar grupu *Brangais Kreiserduets*.

Pie mums valsts dzimšanas dienu nosvinēja godam, un par to pateicība visiem rīkotājiem un dalībniekiem. Liels paldies pils un tās apkārtnes dekorētājiem! Man īpaši patika neparasti izgaismotais pagalmis un pils kāpņu margas, ko klāja brūkleņu mētru vītne ar baltām rozēm un auseklīšiem, kā arī uz katra pakāpiena novietotie un savdabīgi izdekorētie svečturi ar gaismeklišiem.

Diāna Siliņa

Uz viņa jeb Mana svētku diena

Kolkā valsts svētku svinīgais sarīkums notika tautas namā.

Trešo reizi vienā avīzes laidienā pasaku paldies Ievai Ernštreitei par atgādni: ikkatru svētku sākotne ir mūsos. Caur šādu prizmu arī gribu atskatīties uz 18. XI notikušo.

Vispirms, mūsu novadā ir laimējies ar dubultsvētkiem — astoņpadsmitajā svinam Latvijas Republikas proklamēšanas dienu un Lībiešu karoga svētkus.

Man dienas pirmais cēliens pagāja Mazir-

bē. Svētbrīdis dievnāmā, tad sarīkojums ar uzrunām, sarunām, dziesmām un mielastu Lībiešu tautas namā. Pēc tam atgriezos mācītājmuižā, lai satiktu senu draugu un kopā ar viņu uzrāptos baznīcas tornī un piezvanītu citam draugam — Aleksandram, kam šajā datumā trīskārši svētki. Atlikušo laiku līdz vakara norisēm izmantoju, sautējoties uz lāvas netālu no raga. Ja krievi 31. XII var uzvest vieglu garu, tad kāpēc letiņš nevar ieiet pirtī 18. XI! Cik iedvesmojoši pēc tam ieskriet jūrā un sajūst — tu esi uz viņa! Sajūst, ka es un svētki — mēs esam vienoti.

Tieši vienotība, apbrīnojams ģimeniskums ir tas, kas raksturo svētkus Kolkas tautas namā, īpaši Latvijas Republikas dzimšanas dienā. Neliela, spītīga, vienota, lepna, jā, pašpieņemama mūsu tautas daļa vēju ārdētā zemes pleķītī... Es katru reizi gaidu un ar prieku aizvien no jauna sastopu vienotu vakara kompozicionālu risinājumu, daudzslāņainu torti ar rozīnītēm un svecītēm, starp kurām ir fantastisks pūtēju orķestris, kas, himnas dziedot, liek aizgrābtības skudriņām tecēt no skauša līdz papēžiem, ir koklētājas ar pārliecinošo Dzintru Tauniņu, ir koris ar aizrautīgo Evitu Ernštreiti, kas pilnīgi dejodama nodirģē dziesmas, ir ansamblis *Sarma*, *Laula* un jaunieši — vakara vadītāji. Ir neiztrūkstošā prasme apsveikt savējos. Šoreiz oficiāli apbalvojami tikai diviem, Anetei Tauniņai, kas turklāt pašlaik mīt Spānijā, un *Gada varonim* novadā Raivim Šteinam par bērna glābšanu. Bet kolčiņi ne vien mīļi pastāsta un sveic Aneti un Raivi, bet piemin arī Baibu Šuvcāni ar kārtējo piemiņas un cieņas apliecinājuma darbu par piekrasti un jauno talantu Kristiānu Kevreli, kam es no savas puses

novēlu kādreiz uzņemt vēl *kūlīgāku* filmu par *Kolka Cool*. Svētki nebūtu iedomājami, ja laba vēlējumus neteiktu «rīdiniņeks Kolkā un kolcinieks Rīgā» Jānis Dambītis, šoreiz ar līvu karodziņiem sveicot un tencinot ciema valdes cilvēkus. Kolkas svētku norišu simbols ir tās pārvaldnieks Aldis Pinkens, kura māka darīt n-tos darbus reizē vedina domāt, ka te darīšana ar klonu (vārds izrunājams ar patskani «o»). Aldis arī nolasīja novada domes priekšsēdētājas un deputāta Aldona Zumberga apsveikumus. Bet lielā atzinība par vakara izveidi mājasmātei Inorai Sproģei un visiem viņas palīgiem!

Vakara otrajā daļā — Ivo Fomina koncerts, kas noteikti sagādāja prieku šī mākslinieka cienītājiem. Vēl vien veiksmē — dziedātāja uznāciens uz skatuves, korim izpildot Ulda Stabulnieka *Tik un tā*. Pašā noslēgumā kā parasti *Pūt, vējiņ!* un tautas sadziedāšanās.

Paldies par svētkiem visiem rīkotājiem un dalībniekiem, un uz tikšanos citos gados!

Alnis Auziņš

Dundagā

26. XI plkst. 17.00 Emīla Dārziņa mūzikas vidusskolas klavierspēles audzēkņu koncerts.

30. XI plkst. 16.00 Ziemassvētku tir-dziņa — izstādes atklāšana.

7. XII plkst. 16.00 laukumā pie pils paredzēts iedegt Lielo eglī.

14. XII plkst. 17.30 vijoļkoncerts.

15. XII plkst. 16.00 *Dun-Dang* deļotāju rīkots draudzības koncerts.

Kolkas tautas namā

24. XI plkst. 11.00 tautas namā novusa sacensības (sk. 6. lpp.!).

29. XI plkst. 18.00 filma *Raganu mēnesis*, ieeja Ls 1.

Adventa laika pasākumi

1. XII plkst. 18.00 koncerts *Lai iedegas sveces!*, piedalās: aktrise un dziedniece Kristīne Dina Bitēna, komponists Atvars Sirmāis, soliste Lauma Eņģele. Ieeja Ls 1.

8. XII plkst. 16.00 Dundagas deju kolektīvu koncerts Daces Treinovskas vadībā.

15. XII plkst. 16.00 ansambļu *Laula* un *Sarma* koncerts

22. XII plkst. 16.00 Mūzikas skolas Ziemassvētku koncerts.

Pasākumos piedalīsies mācītājs Ainārs Kostanda, darbosies vietējo rokdarbnieku Ziemassvētku izstāde — tirdziņš.

Dievs, svētī Latviju!
Min izāmō, min sindimō!

• **Valsts svētkos Kolkā.**

Alda Pinkena foto

Runas vīriem ir spēks rokās

Saistošo noteikumu grozījumi

Apstiprināts ar Dundagas novada Domes 25.10. 2012. lēmumu Nr. 269 (prot. Nr. 11., 14. §)

Dundagas novada Dundagas pagastā

Dundagas novada pašvaldības 25.10.2012. saistošie noteikumi Nr. 22 «Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2010. salstošajos noteikumos Nr. 47 «Dundagas novada pašvaldības nolikums»

Izdoti saskaņā ar likuma *Par pašvaldībām* 21. panta pirmās daļas 1. punktu un 24. pantu.

Izdarīt Dundagas novada pašvaldības 2010. gada 22. decembra saistošajos noteikumos Nr. 47 *Dundagas novada pašvaldības nolikums* šādus grozījumus:

1. Izteikt saistošo noteikumu 5.4. punktu šādā redakcijā: «5.4. Mazirbes internātpamatskola;»
2. Izteikt 2. pielikumu jaunā redakcijā.

Domes priekšsēdētāja Gunta Abaja

Paskaidrojuma raksts

Dundagas novada domes 25.10.2012. saisto-

šošajiem noteikumiem Nr. 22 **Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2010. saistošajos noteikumos Nr. 47 «Dundagas novada pašvaldības nolikums»**

1. **Īss saistošo noteikumu satura izklāsts.** Saistošajos noteikumos tiek precizēts pašvaldības iestādes nosaukums un saistībā ar šīs iestādes nosaukuma maiņu arī pašvaldības nolikuma 2. pielikums.

2. **Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums.** Izglītības un zinātnes ministrijas Reformu īstenošanas rīcības plānā par vispārējo izglītību kā viens no iekļaujošās izglītības veicamajiem uzdevumiem ir norādīts uzdevums atteikties no vārda «speciālā» lietojuma speciālās izglītības iestāžu nosaukumos.

Dundagas novada dome 2012. gada 27. septembrī pieņēma lēmumu Nr. 255, kurā nolēma Mazirbes speciālās internātpamatskolas nosaukumu mainīt uz «Mazirbes internātpamatskola».

3. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu.** Nemainās.

4. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā.** Nemainās.

5. **Informācija par saistošo noteikumu**

ietekmi uz administratīvajām procedūrām. Nemainās.

6. **Informācija par konsultācijām ar privātpersonām.** Nav notikušas.

Domes priekšsēdētāja Gunta Abaja

* * *

Apstiprināts ar Dundagas novada domes 25.10.2012. lēmumu Nr. 273 (prot. Nr. 11., 18. §)

Dundagas novada Dundagas pagastā

Dundagas novada pašvaldības 25.10.2012. saistošie noteikumi Nr. 23 *Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2011. saistošajos noteikumos Nr. 25 «Par Dundagas novada pašvaldības līdzfinansējuma piešķiršanu»*

Izdoti saskaņā ar likuma *Par pašvaldībām* 43. panta trešo daļu.

Izdarīt Dundagas novada domes 2011. gada 22. decembra saistošajos noteikumos Nr. 25 *Par Dundagas novada pašvaldības līdzfinansējuma piešķiršanu* šādu grozījumu:

Izteikt saistošo noteikumu 3. punktu šādā redakcijā: «3. Par pirmo projektu līdzfinansējums tiek sniegts 100 procentu (bet ne vairāk kā Ls 6000) apmērā no projekta realizēšanai nepieciešamā pretendenta līdzfinansējuma, bet par katru nākamo projektu līdzfinansējums tiek sniegts 80 procentu (bet ne

vairāk kā Ls 4800) apmērā no projekta realizēšanai nepieciešamā pretendenta līdzfinansējuma».

Domes priekšsēdētāja Gunta Abaja

Paskaidrojuma raksts

Dundagas novada domes 25.10.2012. saistošajiem noteikumiem Nr. 23 ***Grozījumi Dundagas novada domes 22.12.2011. saistošajos noteikumos Nr. 25 «Par Dundagas novada pašvaldības līdzfinansējuma piešķiršanu»***

1. **Īss saistošo noteikumu satura izklāsts.** Tiek precizēti Dundagas novada domes 22.12.2011. saistošie noteikumi Nr. 25 *Par Dundagas novada pašvaldības līdzfinansējuma piešķiršanu*.

2. **Saistošo noteikumu nepieciešamības pamatojums.** Precizēts saistošo noteikumu 3. punkts — tiek noteikta cita naudas summa. Citas naudas summas noteikšana saistīta ar to, ka praktiski nepieciešams lielāks līdzfinansējuma apmērs.

3. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz pašvaldības budžetu.** Palielinās nepieciešamais līdzfinansējuma apmērs.

4. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz uzņēmējdarbības vidi pašvaldības teritorijā.** Nav informācijas.

5. **Informācija par saistošo noteikumu ietekmi uz administratīvajām procedūrām.** Nav ietekmes.

6. **Informācija par konsultācijām ar privātpersonām.** Nav notikušas.

Domes priekšsēdētāja Gunta Abaja

Ar mērķa apziņu

Viens no šā gada laureātiem novadā — SIA *Gabriēla*, ko iedzīvotāji izvirzīja domes apbalvojumam, uzteicot sapostu vidi, darbavietu nodrošinājumu, pircēju laipnu apkalpošanu un uzņēmuma strauju attīstību Kurzemē. Pievienojoties apsveikumiem, lūdzām uz sarunu SIA *Gabriēla* īpašnieku un valdes locekli Aldi Anzenavu, kā arī Guntu Ziņģi, tirdzniecības un mārketinga direktori, kas firmā strādā 19,5 gadus.

— Vispirms atskatīsimies uz pirmsākumiem!

Aldis: — Drīz pēc neatkarības iegūšanas nodibināju firmu IU *Gabriēla*. Rīgā, Rumbulā, nopirku tirdzniecības vagoniņu un sāku tirgot saldējumu, kafiju un citas preces. Tanī pašā gadā no pašvaldības nopirku veco pirti. To ēkas galu, kas bija tuvāk autoostai, sāku remontēt, lai atvērtu pirmo veikalu. Sāku tirgot desas, gaļu un pārējās pārtikas preces. Pēc pusgada izremontēju mājas otro galu, līdz ar to varējām paplašināt preču sortimentu. Pēc gada izbūvējām otro stāvu — rūpniecības precēm.

Pirts mājā kļuva par šauru, sāku būvēt nākamo ēku, kur ilgus gadus bija veikals. No pašvaldības deputātiem pret tirgotājiem bija liela pretestība, viņi negribēja man ļaut paplašināt pārtikas tirdzniecību. Ar mānīšanas, prezentējot projektu kā apgērbu veikalu, izbūvēju jauno pārtikas veikalu. Pēc gadiem otrajā stāvā izbūvējām biroju. Veikals jaunajās telpās sāka darboties no 1996. gada.

— **Kā attīstījāties tālāk?**

Aldis: — Laika gaitā arī Dundagas jaunais veikals kļuva par mazu. Nopirku *Daiļrades* ēkas un zemi, uz kuras uzcēlu jauno veikalu. Domāju, ka ar jaunā veikala plašumu un iekārtojumu dundadznieki ir apmierināti! Jauno *top!* veikalu atvērām pērn pirms Jāņiem.

Šajos gados esam atvēruši daudz veikalu, pašlaik SIA *Gabriēla* pieder 38 veikali, un tuvākajā nākotnē domājam vēl atvērt jaunus veikalus. SIA *Gabriēla* veikalu ģeogrāfija plešas no Kolkas līdz Apšuciemam, tālāk — Kuldīgā, Skrunda, Alsunga.

Darbojamies SIA *Iepirkuma grupa*, kurā esmu līdzīpašnieks. *Iepirkuma grupa* nodrošina vienotu iepirkumu sistēmu un kopējas mārketinga aktivitātes. Latvijā pavisam tūlīt būs 200 *top!* veikalu. Patlaban es būvēju jaunus veikalus Kandavā un Stendē. 2013. gadā ir plānots sākt būvdarbus pie jaunu veikalu celtniecības Sabilē un Kuldīgā. Esmu izveidojis arī zemo cenu veikalus ar veikalu zīmolu *Spicais* un *Labais*.

— **No pagājušā gada jūnija līdz ar jauno *top!* veikalu darbojas bistro *Vecā pirts*. Tur tiešām ir garšīgi, liela izvēle, ātra apkalpo-**

šana un klientam draudzīgas cenas. Kāda loma jūsu uzņēmumā ir sabiedriskajai ēdināšanai? Vai domājat to izvērst?

Aldis: — Jā, cenu ziņā *Vecajā pirtī* ir jūtami lētāk nekā Talsos. SIA *Gabriēla* pieder divas viesnīcas Kolkā un Rojā un divas kafejnīcas Kolkā un Rojā, kuras sakarā ar tūrisma samazināšanos slēdzām uz nenoteiktu laiku, jo ēdināšana un viesnīcu pakalpojumi nav mūsu prioritāte.

Dundagā ražojam gan konditorejas, gan kulinārijas izstrādājumus. Visu saražoto produkciju ar savu transportu vedam tikai uz saviem veikaliem. Katrs šoferis apkalpo aptuveni 13 veikalus. Šā gada vasarā nopirku Talsos ēku bāzes, loģistikas centra izveidei ar kopējo platību 2000 m².

— **Cik cilvēku strādā SIA *Gabriēla*?**

Aldis: — Pavisam mūsu uzņēmumā ir 301 darbinieks. Dundagas veikalā, ražošanā, birojā iesaistītie un tehniskie darbinieki ir 60 cilvēki.

— **Kā izjutāt krīzi?**

Aldis: — Būtībā neizjutām, sākam izjust šajā gadā — tādēļ, ka iedzīvotāji ir aizbraukuši.

— **Pie sevis priecājos, kad cēlāt jauno ēku: ja ceļ, tad Anzenavam ir pārliecība, ka cilvēki te būs, dzīvos, strādās un pirks.**

Aldis: — Tieši tā. Krīzi juta būvmateriālu ražotāji, rūpniecībā. Pārtiku jau pērk.

Gunta: — Zināmu kritumu izjut ziemā, vasarā ir tūristu pieplūdums, tad ir lielāks apgrozījums.

— **Jūs jau arī rīkojat akcijas. Tās preces pērk krievi vai arī?**

Gunta: — Protams. To visu koordinē SIA *Iepirkuma grupa* Rīgā. Paši arī turp braucam, piedalāmies, arī *top!* avīzītes veidošanā, ko Rīgā saliek katru otro nedēļu. Pēc pārdotā ļoti labi jūtam, kā mūsu klienti to izpētījuši!

— **Kas labs sakāms par darbiniekiem? Daudzi uzņēmēji sūrojas, kas esot grūti dabūt kārtīgus strādātājus.**

Aldis: — Sen jau grūti... Treknajos gados vīri aizgāja celtniekos. Daudzi aizbrauca uz ārzemēm. No Dundagas veikala pagājušajā vasarā trīs pārdevējas devās uz Angliju mazgāt automašīnas.

— **Bet kāds jau arī atgriežas. Zālē ir laip-**

• **Aldis Anzenavs.**

Autora foto

nas pārdevējas.

Aldis: — Jā, kāds atgriežas arī... Kas jau gadiem strādā, tam iet no rokas. Darbinieki gan ir dažādi: ir, kas visu pamana, ir tādi, kas neko neredz. Mēs stingri prasām visur ievērot tīrību. Es uzreiz pamanu, ja kaut kur nav tīrs, nav kārtībā. Jā, pat ar visvienkāršākajiem darbiem ir tā: ir tādi, kas sakrauj plauktus, ka prieks skatīties, bet ir tādi, kam pat tik vienkāršs darbs nepadodas. Darbinieku problēma pastāv visos veikalos.

— **Man kā ierindas pircējam šķiet, ka agrāk kadru mainība jums bija lielāka.**

Gunta: — Mainās jau tāpat.

Aldis: — Dekrētā arī aiziet.

— **Jums kā saimniekam droši vien ir dalītas jūtas. Bet vairāk būtu jāpriecājas, jo ar laiku būs jauni pircēji un darbinieki.**

Aldis: — Tā jau ir.

— **Šogad jūsu firmai 20 gadu jubileja?**

Aldis: — Jā, 22. septembrī sarīkojām kārtīgu balli. Vadīja Jānis Jarāns, spēlēja *Klaidonis*. Tie bija svētki darbiniekiem un sadarbības partneriem.

— **Divdesmit — tas ir ilgs laiks. Jums uzņēmums visu laiku gājis uz augšu, lai kā arī klāties tautsaimniecībai kopumā? Kas to noteicis?**

Aldis: — Jā, visu laiku gājis uz augšu. Kāpēc? Jābūt lielām ambīcijām, vēlmei sasniegt izvirzītos mērķus. Man vienmēr ir bijis redzējums. Tas, ko latviski nevar pateikt, bet ko sauc: *čūjs, ņuhs un poņa*. Domāju, ka man

tas piemīt. Kaut vai, apskatot telpu, ko man piedāvā īrēt vai pirtk veikala vajadzībām. Es uzreiz redzu — vai tur būs vai nebūs. Ar to viss ir izteikts. Un vēl — citus īpaši neņemu galvā. Piemēram, kādreiz man te bruka virsū par nelikumīgu celtniecību. Uz to nav jāsaspringst. Cita lieta — maksājumi. Rēķiniem jābūt kārtībā.

— **Un lielu kļūdu šajos gados nav bijis?**

Aldis: — Nē, nav. No sīkumiem jau neviens nevar izvairīties.

Gunta: — Aldis visu stingri tur savos grožos.

— **Jūs sakāt — Dundagā jaunais veikals ir, lielāku necels. Labi, citur vēl būvēs, jūs minējāt. Vai mērķi būs aizvien?**

Aldis: — Šī puse vēl ir apgūstama. Vēl daļa mūsu veikalu atrodas īrētās telpās, mēs ceļam savus veikalus, lai viss atbilstu mūsdienu prasībām.

Veikali jāmodernizē vienmēr. Citādi nebūs. Pirmajos veikalos jāmaina iekārtas. Tās kalpo, ilgākais, desmit gadus — gan tehniski, gan morāli. Un nomaina prasa lielus ieguldījumus. Viss, ar ko pelna naudu, arī maksā lielu naudu. Vai tas būtu aprīkojums zobārstam vai labs atslēgu komplekts mehāniķim. Dundagas veikala iekārtojums izmaksāja 140 000 latu.

Nekad nebūs tā, ka viss būs pabeigts un nebūs, ko darīt.

Alnis Auziņš

Vēl cīņa nav galā...

Brīvības cīņas atceroties

11. XI piemiņas pasākumi pulcēja cilvēkus vairākās novada vietās.

Lāčplēša dienā Dundagā

11. X **vēlā pēcpusdienā pieminējām savus brīvības cīnītājus**. Lāpu gājiens veda no vidusskolas uz laukumu starp pili un luterāņu baznīcu. Aiz pašvaldības policijas auto braši soļoja zemessargi ar Latvijas karogu. Instrumentus rībinādami un šķindinādami, sekoja Dundagas Mākslas un mūzikas skolas Sitamo instrumentu klases audzēkņi kopā ar skolo-tāju Jāni Cirveli, aiz muzikantiem — jaunsar-gi, pēc viņiem — visi pārējie. Pie *Krokodila* gā-jiens apstājās, godinot Arvīda Blūmentāla un citu mūsu brīvības cīnītāju piemiņu.

Laukumā sagaidīja Latvijas karogs, ma-zāks ugunskurs, uz kura pils saimniece Baiba Dūda vārīja tēju, un lielais, kas dega sprak-šķēdams un deva gaismu un siltumu. Tas arī bija kā vienojošs simbols starp šo brīdi un pagātni, jo ugunskurs dega šeit un tagad, un pie saviem uguns kuriem savulaik sildījās gan mūsu brīvības cīnītāji 1919. gadā, gan barikā-žu dalībnieki 1991. gadā.

Priecāties, piepildot citu sapņus

Turpat no gada sākuma novadā strādā sporta un jauniešu lietu organizatore Aiga Ūdre. Kas paveikts, kur atklājušās grūtības, kas iecerēts, — par to saruna ar Aigu.

— **Vai agrā bērnībā sportoji?**

— Kad biju pavisam sīka meitene, tad maz bija koku, kuros nebiju uzrāpusies. Skolā mācoties, bieži braucu uz sacensībām. Kā lielis-ku izklaidi brīvdienās atceros slēpošanu — mugursoma ar sviestmaizēm plecos un prom uz Dumburu kalniem!

— **Vai jaunā paaudze vairs tā neslēpo?**

— Tagad sniega ir mazāk, bet slēpes — dārgākas. Ziemā puikas priekšroku dod sli-došanai un hokejam, jo to var darīt bariņā. Skolas gados bez grūtībām kārtoju normas, un fizikultūras stundas man patika. Vasarā pie jūras baudīju saules un ūdens peldes.

— **Kāpēc pieteicies jaunā darbā?**

— Vairāk nekā 20 gadu esmu strādājusi skolā. Ja tik ilgu laiku dari ko vienu, tad ro-das vēlme kaut ko pamainīt.

— **Pirms gada tev droši vien bija priekš-stats par darāmo. Vai tas mainījies?**

— Protams. Pirms gada stāvokli varēju no-vērtēt tikai no malas. Viens, ko esmu īsti ap-zinājusies, — mums ir grūtības ar sporta bā-zēm. Aukstajos gada mēnešos sportistiem nākas ierobežot nodarbes, jo esošās skolu sporta zāles jau tā ir noslogotas.

— **Tad sākam ar tol Kolkas halle — nepa-beigta. Dundagā pirms krīzes deputāti gri-bēja, lai celtu ļoti lielu... Ja Kolkā halli pa-beigtu, tad — kā uzturēt, kā noslogot?**

— Nupat izvērtēju koncepciju par valsts un pašvaldību nozīmes sporta infrastruktū-ras objektu attīstību, ko Latvijas Pašvaldību savienība iesniedza Izglītības un zinātnes ministrijai. Tā paredz pakāpeniski atjaunot valsts investīcijas sporta objektu sakārtoša-nai un būvniecībai. Tas būtu liels solis pretī attīstībai. Taču, ja arī atjaunotu investīciju politiku sporta jomā, tik mazā novadā ar tik maz iedzīvotājiem un skolēniem, kā ir pie mums, valsts ieguldīs tikai nelielu daļu pilnī-gi jaunas halles vai brīvpieejas sporta lauku-ma celtniecībā. Man tas nešķiet pareizi, bet tāda ir valsts politika.

Pašvaldība joprojām meklē finansējumu Kolkas halles pabeigšanai. Ko tālāk, ja tā bū-tu gatava? Skaidrs, ka viens Kolkas ciems to pilnībā nenoslogos un būs jāmeklē citi ceļi, kā padarīt objektu finansiāli izdevīgāku. Va-sarās tur varētu rīkot sporta nometnes, jo jūra kā resurss jau būs vienmēr. Būs iespē-jams rīkot lielāka mēroga sacensības, jo hal-les izmēri to atļaus. Varbūt vēl jāuzlabo in-frastruktūra un jāpiesaista citi mūsu novada iedzīvotāji. Nelielu maksu par izmantošanu varētu prasīt arī no vietējiem, līdzīga prakse ir daudzās pašvaldībās.

Piemiņas brīdi atklāja kopīgi nodziedātā latvju lūgsna *Dievs, svētī Latviju!*. Man blakus stāvošie pieaugušie, kā arī bērndārzniece Laura Gerda Dūda un otrklasnieces Annija Paula Hēberga un Krista Tomsone prata Lat-vijas himnas vārdus un dūšīgi dziedāja līdzī.

Novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja uzrunā uzsvēra, ka Latvijas valsts dibinātāji un aizstāvji ir paraugs, no kā smelties spēku. Luterāņu draudzes mācītājs Armands Klāvs norādīja, ka šie ir mūsu Uzvaras svētki, ka mēs ar savām lāpām un svecēm esam līdzda-līgi brīvības cīņās. Viņš atzina, ka tās nav beigušas. Tās turpinās mūsos un mūsu ģime-nēs, lai nezogam, nemelojam, piedodam, ja nodarīts pāri... Pēc mācītāja uzaicinājuma visi vienojās lūgšanā *Mūsu Tēvs debesīs*.

Tad bijušais jaunsargu vadītājs, *Gada cil-vēks Dundagas novadā* Laimonis Ulmanis pa-sniedza atziņības rakstus aktīvākajiem jaun-sargiem: Evai Landmanei, Rihardam Krau-zem un Nilam Upneram. Tagad Jaunsargu

— **Kā ar citiem objektiem?**

— Divus stadionus par projekta līdzekļiem nākamvasar atjaunos un modernizēs — Kol-kas skolas stadionu un Dundagā *Mazās skolas* stadionu. Darbiem jābūt pabeigtiem līdz jūli-jam. Ar *Lielās skolas* stadionu ir tā — ja IZM atbalstīs koncepciju, ko nupat pirms svēt-kiem iesniedza Latvijas Pašvaldību savienī-bai, tad nākotnē varēsim cerēt uz valsts in-vestīcijām. Tāpat ceru, ka no 2014. gada va-rēsīm pretendēt uz valsts investīcijām un projektu līdzekļiem, lai ierīkotu nūjošanas takas, veloceliņus un citus daudzveidīgus ak-tīvās atpūtas sporta objektus.

Jāpiebilst, ka nolietojas arī inventārs. Pie-mēram, viens novusa galds maksā apmēram Ls 100. Palēnām tas viss jāatjauno. Bet kur to glabāt? Tas atkal saistās ar sporta bāzēm.

— **Kā veicies ar pasākumiem?**

— Viena jau es neko neiespētu! Man ir lie-liski kolēģi, kas atbalsta un vienmēr palīdz ar gudru padomu. Ļoti palīdz sporta entuziasti, sporta klubi. Vārdu ir daudz, un baidos kādu piemirst! Mūsu novada lielākā bagātība ir cilvēki, kas ir savā vietā, dara to, kas patīk, un dara no sirds. Tāpat prieks, ka gandrīz vi-sos pasākumos ir iesaistījušies jaunieši. Spor-ta dzīves organizatora uzdevums nav īstenot savus, bet gan iedzīvotāju sapņus. Tie pasā-kumi arī gūs atsaucību, kam ierosmes nāks no cilvēkiem. Aicinu visus man teikt savus priekšlikumus, lai kopīgi tos īstenotu!

Aizvadītajā gadā ir notikušas un atsaucību guvušas zolītes un novusa sacensības, tradi-cionālās šaha sacensības *Dundagas tornī*, pir-moreiz vairākos posmos dažādās novada vie-tās spēlēts pludmales volejbols, ir sarīkoti Sporta svētki, Jūras svētki un ierastās galda spēles pili, esam piedalījušies pašvaldības sporta spēlēs un — Olimpiskajā dienā. Tas bija valsts mēroga pasākums, kam pašvaldī-bas varēja pieteikt izglītības iestādes. No bi-jušā Talsu rajona līdztekus Dundagas vidus-skolai un Kolkas pamatskolai atsaucās vēl ti-kai Mērsraga skola. Paldies abu skolu sporta skolotājiem, bez kuru aktīvās rīcības šis pa-sākums nebūtu noticis! Dienu pirms valsts svētkiem notika Kolkas makšķernieku kluba kausa izcīņa jūras makšķerēšanā, kurā mūsu novadu pārstāvēja vairākas komandas. Vēl paredzamas novusa sacensības Kolkā, un no tevis esmu sapratusi, ka šim *tautas sporta vei-dam* arī Dundagā būtu gana liela piekrišana. Decembrī sportistus aicināšu uz gada noslē-guma pasākumu Dundagas pili.

— **Mani nodarbina doma, kā panākt daudzveidīgu sporta dzīvi ikdienā.**

kustību Dundagā turpina Modris Geršmanis, skolas laikā pats aizrautīgs jaunsargs.

Pasākumā Vairas bērni runāja dzeju par Latviju, pagasta jauktais un vidusskolas koris kopīgi dziedāja patriotiskas dziesmas. Noslē-gumā kultūras dzīves rīkotāja Smaida Šnik-valde aicināja vēl uzkavēties pie ugunsкура, lai kopā ar koriem vienotos dziesmās.

Lāpu gājienā redzēju arī skolnieces, kā Helēnu Emerbergu un Elzu Dignu Klēveri, kuras atcerējos pirms vairākiem gadiem kā mazas meitenes kopā ar vecākiem piedalā-mies Lāčplēša dienā. Māra Elīza Sila sacīja, ka Lāčplēša dienā Dundaga ir skaisti izgaismota ar lāpām un svecēm. Anete Savicka novērtē-ja cienāšanu ar tēju. Skaidrs, ka uz ugunsku-ra katlā vārītai tējai ir pilnīgi cita garša!

Kā gan lai citādi bērniem iemāca vēsturi un patriotismu, ja ne atgādinot nozīmīgākās Tēvzemes vēstures lappuses un kopā tās iz-dzīvojot gadu no gada! Taču arī mums, pie-auģušajiem, tas ir svētīgi — atcerēties, kas mēs esam, no kurienes nākam, kādi ir mūsu valsts zaudējumi un kādas — un tas ir daudz svarīgāk! — mūsu uzvaras.

Diāna Siliņa

Lāčplēša dienā Kolkā

Jau trešo gadu kolcenieki Lāčplēša dienā pulcējās kopīgam lāpu gājienam un atceres

— Atbalstām savus sportistus, maksājot dalības maksas hokejistiem, volejbolistiem — *Ziemeļkurzemei* un *Dundagai*, futbola koman-dām Kolkā un Dundagā, esam atbalstījuši spēkavīru Edmundu Kēnigvaldu, orientie-ristus, šahistus. Priecājos par ierastajām sa-censībām dažādās novada vietās, par Pāces kausu un *Dundadznieka* sacensībām volejbolā, sporta dienām mazākajos novada ciemos. Ir jau tā — ja ir entuziasts un viņš uztur kādā sporta veidā dzīvību, tad viņu var un vajag atbalstīt. Bija Dainis Derkevics, un uzplauka gada teniss... Gribēšanai ir jārāk no pašiem!

Sporta svētkos augustā bija sarunāts auto-buss, ja tikai no Kolkas būtu pieteikušās ko-mandas, tad atvestu un aizvestu. Diemžēl nepieteicās.

— **Vai tu jūti Sporta komisijas atbalstu?**

— Viens no galvenajiem komisijas uzde-vumiem ir atspoguļot cilvēku intereses. Tā arī ir. Šajā komisijā katrs pārzina savu jomu: hokeju, volejbolu, futbolu, orientēšanos, makšķerēšanu, šahu, citas galda spēles. Ar komisijas palīdzību plānoju notikumus uz priekšu, lai nedzīvotu tikai šodienai. Sporta svētku rīkošanai pieņemām kopīgus lēmu-mus.

— **Kāds bija sporta budžets? Un kāds va-rētu būt jaunais?**

— Septiņi tūkstoši latu, un ceru, ka mazāk nebūs. Tas nav ļoti daudz, bet ne tik maz, lai neiespētu neko. Izradās arī, ka var ietaupīt. Vairākās pozīcijās visu pieprasīto līdzekļu daudzumu neizlietoja, un tas deva iespēju atbalstīt gada sākumā neplānoto. Paldies do-mes deputātiem, kas lemj piešķirt līdzekļus arī neplānotiem pasākumiem, tā atbalstot veselīgu dzīvesveidu.

— **Tagad par jauniešiem! Kas noticis vienpadsmit mēnešos?**

— Jauniešus ir svarīgi pēc iespējas vairāk iesaistīt dažādās norisēs, tostarp sporta. Jo mazāk garlaicības, jo mazāk blēņu! Jauniešus visbiežāk pamanām tikai tad, kad notiek kaut kādas negācijas, bet tieši jaunieši ir tā sabiedrības daļa, uz kuras balstās nākotne. Visiem ir jādomā, ko un cik daudz *ieliksim* mūsu jauniešos. Latvijas Jaunatnes likumā ir noteikta pašvaldības kompetence jaunatnes politikā: pašvaldība piedalās valsts jaunatnes politikas īstenošanā, tās uzdevums ir izstrā-dāt vietēja līmeņa dokumentus jaunatnes politikas jomā. Arī mūsu novadā ir jāizveido šāds dokuments, lai pasākumi nebūtu ar vie-nas dienas efektu, bet īstenotu vienotu un ilgtspējīgu pieeju. Tāpēc esam izveidojuši Dundagas novada Jauniešu domi, kura pīeda-lītos šāda dokumenta izveidē, pārstāvot jauniešu vajadzības un intereses. Jaunieši reizi mēnesī pulcējas domes ēkā — plāno, or-ganizē un izlemj, ko darīt, kam darīt.

Brīvprātīgo brigādes pasākumā 13. XI jaunieši pierādīja, ka ir gatavi aktīvi rīkoties

pasākumam, pieminot tālās 1919. gada no-vembra dienas, kad tika nosargāta tikko dzimusī Latvijas valsts. Pavakarē, lāpu lies-mām plīvojot un bungām dūšīgi izsitot mar-ša takti diriģenta Viestura Rēriha vadībā, gā-jiens kā mirdzoša uguns upe no ciema viena gala aizvījās līdz Kolkas tautas namam. Cie-ma māju logos spīdēja iedegtās svecītes. Va-kars bija silts un kluss, tikai tālumā varēja saklausīt viņu šalkoņu.

Tautas nams bija skaisti izgaismots, ska-nēja mūzika, spoži dega ugunskurs. Sanāku-šos uzrunāja Kolkas pagasta pārvaldnieks Al-dis Pinkens, atgādinot par to dienu cīņām, aicināja mūs visus mīlēt un lolot savu Latviju un būt gataviem to aizstāvēt arī mūsdienās. Jaunieši kopā ar savu latviešu valodas un li-teratūras skolotāju Aismu Brandi bija sagata-vojuši nelielu dzejas montāžu. Uz sadziedā-šanos aicināja Kolkas jauktā kora vīru grupa, Dzintra Tauniņa un Inora Sproģe. Bija jauki un pacilājoši kopā padziedāt, izjust piederī-bu savai zemei un mīlestību pret Latviju. Prieks, ka pasākumā piedalījās vairāk ļaužu nekā iepriekšējos gados. Žēl tikai, ka viņu vi-dū nebija neviena Kolkas ciema deputāta.

Nobeigumā — karsta un smaržīga pipar-mētru tēja un iespēja noskatīties kinorežiso-ra Jura Podnieka veidoto dokumentālo filmu *Strēlnieku zvaigznājs*.

Baiba Šuvcāne

un darboties sabiedrības interešu labā. Tas jānovērtē un jāizmanto!

— **Vai vajadzētu brīvprātīgā darba sadaļu mūsu pašvaldības interneta lapā?**

— Vajag, un tāda arī drīzumā būs. Pie tā pašreiz strādāju. Tā kā pašvaldības darbību nosaka likumi un Ministru kabineta noteiku-mi, tad izveidotajai brīvprātīgā darba sistē-mai tiem jāatbilst.

— **Mums nav jauniešu centra...**

— Nav, un īsti pilnvērtīgs darbs bez tā ne-var notikt. Jaunieši pa lielai daļai ir nepilnga-dīgi, un valsts ir izstrādājusi vadlīnijas ar no-teiktām prasībām šādiem centriem. Tās ir sanitāri higiēniskās, ugunsdzēsības, telpu skaits, lielums utt. Viens no ieteikumiem ir neveidot šādus centrus izglītības iestādēs. Manuprāt, telpām jābūt vismaz tik lielām, lai brīvi justos vismaz 30 cilvēku vienlaikus, lai tajās varētu novietot novusa un tenisa galdu un uz tiem spēlēt...

— **Tu esi raudzījusi Dundagā gan Mazās skolas ēkā, gan tautas namā, gan pilī...**

— Jā. *Mazajā skolā* telpas ir pārāk mazas, tas pats tautas namā. Nu nesēdēs jaunieši katru vakaru ap galdu un nedzers tēju, risi-not nestateidzīgas sarunas. Pilī... Tur ir fantas-tiski pagrabi, bet pilij ir sava attīstības kon-cepcija. Novadā nepieciešami brīvā laika pa-vadīšanas centri, kur varētu pulcēties gan jaunieši, gan pensionāri, vēl citas iedzīvotāju grupas, lai saturīgi pavadītu brīvo laiku. Tas vienotu sabiedrību!

Pēc likuma jaunieši ir 13 līdz 25 gadus ve-ci, un tādi mums Jauniešu domē arī darbojas: no Kolkas pamatskolas audzēkņi un vecāki jaunieši no Kolkas, Dundagas vidusskolas skolēni un arī tādi, kas skolu jau beiguši.

— **Raiba kompānija.**

— Bet superīga! Ir jau sejas, kas parādās vienmēr un visur. Ar četriem pieciem aktī-vajiem jauniešiem programmā *Jaunatne dar-bībā* uzrakstījām projektu *Ar uzņēmību pretī nākotnei*. Ja to apstiprinās, tad iegūsim li-dzekļus izglītojošiem pasākumiem, lai iepa-zītos ar uzņēmējdarbības iespējām mūsu no-vadā.

— **No jauniešiem idejas jau tu saņem pār-pārēm?**

— Jā, tik daudz, ka spēj tik klausīties un novērtēt! Filmu vakari un naktis telpās un brīvā dabā, mācīšanās kopā ar vecmāmiņām un vectētiņiem, milzu picas cepšana un aiz-raujoši pārgājieni.

Sinonīmi vārdam «jaunieši» varētu būt vārdi «dzīvesprieks», «enerģija», «nākotne». Ja izdodas kaut pusstundu pabūt viņu sa-biedrībā, tad zāle liekas zaļāka un debesis — zilākas. Atliek vien tikai ļauties šim priekam un priecāties līdzī par dzīvi, ko es arī daru.

Alnis Auziņš

Par zaļu pat vēl zaļāks

Spānijā gūtie iespaidi

24. X ar sveicienu spāņu valodā «*Olá!*» sākās priekšstāde, kurā ar koordinatoru un skolotāju 1. darba vizīti Spānijā kolēģus un skolēnus iepazīstināja direktore Antra Lauksteine, sociālā pedagoģe un karjeras konsultante Ilona Jostiņa, ārpusklases darba organizatore Dzintra Tauniņa, Comenius projekta koordinatore Dace Tindenovska.

Kā atgādināja D. Tindenovska, ar šo mācību gadu Kolka pamatskola piedalās ES mūžizglītības programmas Comenius aktivitātēs *Skolu partnerība*. Latvija, Lietuva, Polija, Turcija, Itālija un Spānija pēta tēmu *Iepazīsim zemi kopā ar bērniem un palīdzēsim to saglabāt!*. Tieši projekta darba vizītes dēļ arī skolā, lai netraucētu mācību darbu, brīvdienas bija nedēļu agrāk nekā visā Latvijā.

Prezentācijā, rādot attēlus, skolotājas dalījās pieredzētajā. Izrādījās, ka direktore ar lidmašīnu lidoja dzīvē pirmoreiz. D. Tindenovska atzina, ka fantastisks ir skats, kad atrodi virs mākoņiem, jo saule virs tiem spīd vienmēr. Iebraucot Almoroksā, Spānijas pilsētā, kuras skola ir Comenius projekta partnerē, termometra stabiņš rādīja +20°. Spāņi gan staigāja zābakos un mēteļos.

Skolā, sadarbības partnerē, mācās 223 skolēni no 1. līdz 6. klasei. Skola ir jauna. Tās logiem priekšā ir restes, ap skolu apjožs žogs, pagalma malā izveidota nojume, bet vidū — «milzīga smilšu kaste» — smilšains laukums, kurā rotaļāties un izskrieties spāņu bērniem. No rīta skolēnus skolā nēlaiž agrāk par plkst. 9.00. Viņi gaida pagalmā, kamēr atnāk skolotājs, tad visi kļūst zosu gājienā seko pedagogam. Skolēni mācās no plkst. 9.00 līdz plkst. 12.00, tad pusstundu neatkarīgi no laikapstākļiem pavada svaigā gaisā, bet skolas teritorijā. Ja līst, — zem nojumes, ja ne, tad — «smilšu kastē». Pēc tam atkal pusotru stundu mācās. Līdz plkst. 14.00 mācības ir beigušās. Pusdienas viņi skolā neēd. Stundu laikā valda klusums. Mācību grāmatas stāv skolā, uz mājām nes tikai tās, kas vajadzīgas, lai izmācītos uz nākamo dienu.

Programmā bija paredzētas ekskursijas, un tā izdevās paciemoties arī Toledo, Madridē, Avilā un citviet. Almoroksā kolcinieces nofotografējušās pie pirmajām palmām, ko ieraudzījušās, — nevar taču tās laist garām! Toledo ir pirmā Spānijas galvaspilsēta ar ļoti senu un pamatīgu vēsturi. Toledo šaurajās ieliņās redzētas arī mašīnas, no kurām katra otrā bijusi iebuktēta, bet spāņiem tas komplekss nerada. Avilai apkārt stiepjas mūra siena ar 9 vārtiem, katriem pretī pa baznīcai. Visas — ļoti greznas. Madride pārsteigusi ar lielām un platām ielām, kā arī mazām un

šaurām. Skolotājas nofotografējušās kopā ar mīmiem, kas stāv kā sastinguši, bet, tikko iemet kādu centu vai eiro, atdzīvojas. Katrs pelna naudu, kā māc... Viņas bija pamanījušas, ka Spānijas pilsētām raksturīgas mājas ar apgleznotām flīzēm.

Pārsteigusi dabas dažādība — kalni, lejas,

akmeņainas vietas, olīvu birzis, vīnogu lauki, mandarīnu un apelsīnu audzes... Pagaršota gan *paelja*, kas līdzinās plovam, atšķirība tikai tā, ka tajā var atrast gliemežus, gliemežvākus un vistas gaļu un kaulus, gan *tapas* — dažādas gardas uzkodas. Visām ļoti garšojusi vītīnātā gaļa.

Skolotājas secināja — Spānijā ir pilnīgi cits dzīves ritms! No plkst. 14.00 līdz plkst. 18.00 ir *siesta*, kuras laikā cilvēki atpūšas un gatavojas nakts dzīvei. Pirms plkst. 14.00 ielas pilnas, troksnis, pēc tam — viss tukšs un kluss, veikali slēgti, logiem priekšā žalūzijas. Vakariņo viņi pēc plkst. 21.00.

Atgriešanās mājās nebija tik vienkārša, kā domāts. Lielas sniega vētras dēļ Frankfurtes lidostā aizkavējās daudz reisu, arī mūsējām paredzētais. Līdz ar to iznāca neplānoti no-

• *Emocionālā sagaidīšana Almoroksā skolā.*

• *Ar turku bērnu sagatavoto dāvanu. No kreisās: pirmā Dace Tindenovska, trešais projekta Comenius vadītājs Hesus Rodrigess Tosars.*

Foto no Kolka pamatskolas albuma

jusi Dz. Tauniņa, taču mēs varētu mācīties no dienvidniekiem vieglāku dzīves uztveri. I. Jostiņa piebilda, ka pārsteidzošs bijis spāņu draudzīgums, atvērtība, vēlme sazināties, pat neprotot angļu valodu. «Mēs nesatikām dusmīgus cilvēkus», viņa sacīja. D. Tindenovska piedzīvoja, ka tik daudz kas Spānijā ir atšķirīgs no Latvijas, arī daba, piemēram, priedes ir pilnīgi citādākas nekā pie mums. Viņa palepojās, ka tad, kad kopīgajās vakariņās kolcinieces uzsākušas dziesmu, apklusušas pat skaļo spāņu sarunas. A. Lauksteine sacīja, ka aizkustinoša bijusi kolēģes Dz. Tauniņas satikšanās ar meitu Aneti, kas pašlaik dzīvo Spānijā un māca spāņu bērniem angļu valodu. Brauciena laikā vairākkārt šķita — nu gan visas emocijas izbaudītas, taču ik pa laikam notika atkal kāds pārsteigums.

Maijā kolcinieki gaida ciemos 23 skolēnus un 20 skolotājus no Spānijas, Itālijas, Polijas, Turcijas, Lietuvas un Latvijas. Skolotājam jau ir idejas, kā viesus uzņemt. Skolēni pirmo pusgadu, piedaloties projektā, pēta savas valsts augu pasauli, otrajā pusgadā paredzēts izpētīt dzīvniekus, bet nākamajā mācību gadā — iežus, dabas skaņas. Sagatavotos materiālus rādīs citu valstu dalībniekiem kopīgajās tikšanās reizēs, lai iepazītos ar citu valstu dabu.

Lai iecerētais labi izdodas!

Diāna Siliņa

Pašu vēsturi izzinot

Četri vidusskolas izlaidumklases skolēni kopā ar vēstures skolotāju Imantu Brusbārdi 8. XI Ugālē piedalījās Rubeņa fonda rīkotā konkursā. Dažas dienas vēlāk 12. a klases audzēkņi Santa Namsone, Dāvis Bērzkalns un Edgars Pabērzs, skolotājam piebalsojot, dalījās iespaidos par pieredzēto un uzzināto.

Tēmu par Nacionālās pretošanās kustību Kurzemē Otrā pasaules kara beigās jaunieši skolā apgūs tikai pēc gadu mijas, bet, skolotāja rosināti, četri jaunieši, arī 12. b klases skolēns Armands Antmanis, to izpētīja jau rudenī. Lasīja grāmatas, meklēja internetā, un, kas svarīgi, kopā ar skolotāju apmeklēja kureliešu muzeju Ugālē.

Konkursa dienā ugālnieki vietējā bibliotēkā jauki uzņēmuši ciemiņus: Dundagas un Kuldīgas centra vidusskolas komandas. Mūsējie sākumā drusku samulsa. Proti, katra skola rādījusi savu priekšnesumu — vizītkarti, ko mūsējiem palīdzējusi sagatavot skolotāja Inese Freimute. Viss jau būtu jauki, bet pirms dundadzniekiem uzstājušies kuldīznieki un ... izmantojuši to pašu dziesmu, ko izraudzījušies mūsējie! Ar šo pārsteigumu duņdžiņi tomēr labi tikuši galā, ko apliecina sniegums konkursā. Mūsējie uzvarējuši.

Ko Dundagas jaunieši ir uzzinājuši un noskaidrojuši? Latvijas armijas ģenerālis Jānis Kurelis Otrajā pasaules karā iesaistījies pretošanās kustībā — Latvijas Centrālajā pado-

mē (LCP) — un tajā vadījis militāro komisiju, saprotams, vāciešiem nezinot. 1944. gadā, pēc Sarkanās armijas uzbrukuma, vācieši Rīgas apriņķī sāka organizēt bijušos aizsargus. SS un policijas vadītājs Ostlandē Fridrihs Jekelns uzticēja Kurelim šo vienību vadīt. Vāciešu doma bija radīt militāru formējumu, kas, iespējams, paliktu Sarkanarmijas aizmugurē.

Sākumā kureliešu štābs atradās Skrīveros. Vēlāk, jau Kurzemē, kureliešu kopējais skaits bija ap 3000 vīru. Šeit viņi bāzējās Ugālē, Ēdolē, Talsos, pats Kureļa štābs bija Stiklos. Tad jau Rīgas apriņķa aizsargiem sāka piepulcēties leģiona dezertieri.

Iespējams, vācieši bija uzzinājuši gan par bijušo leģionāru līdzdalību, gan par Kureļa saistību ar LCP, un 1944. gada novembra sākumā Jekelns izsauca Kureli uz Talsiem un lika vienībai nolīkt ieročus.

Kurelis šo pavēli izpildīja, tomēr ne visi viņam pakļautie spēki. Leitnanta Roberta Rubeņa bataljons, apmēram 650 vīru, nolēma cīņu turpināt. Lielākās kaujas viņi aizvadīja

pie Rendas un pie Zlēkām. Rubeni jau pirmajā kaujā 18. XI smagi ievainoja, un viņš mira.

Kas notika ar tiem, kas padevās? Pašu Kureli vācieši atstāja dzīvu. Rubeņa fonda vadītājs Andrejs Ņeizars pieļauj, ka vācieši baidījušies no 19. divīzijas neparedzamas rīcības, ja viņi būtu izrēķinājušies ar Kureli, latviešos populāru karavadoni. Pārējos kureliešus apcietināja, dažus virsniekus Liepājas cietumā nošāva, vairākums nokļuva Štuthofas koncentrācijas nometnē.

Savukārt rubeniešus otrajā kaujā pie Zlēkām vācieši aplenca, bet Rubeņa bataljona vīriem izdevās nelielās grupiņās no aplenkuma iziet. Tālāk — kā nu kurš. Daļa slapstījās tuvējos mežos, kādi mēģināja nokļūt līdz jūrai. Visdrīzāk, daļa ieklīdusi arī Dundagas pusē. Dundadznieks Vilnis Mitlers pieļauj, ka daži varētu būt nonākuši mežsarga mājās Ūķenes mežos.

Pēc kara padomju vara dzīvus palikušos kureliešus, vairāk nekā 300 cīnītāju, represēja. Tā kā LCP memorandā bija teikts, ka tās mērķis ir brīva, neatkarīga, demokrātiska Latvija, tad saprotams, viņi nebija pieņemami nevienai okupācijas varai. Starp represētajiem ir zināmi četri dundadznieki: Grasmanis Alfrēds Jānis Ernesta d., dz. 1912. g., arestēts 1945. g. 17. V, Grasmanis Teodors Ernesta d., dz. 1911. g., arestēts 1945. g. 17. V, Liepkalns Roberts Ernests Friča d., dz. 1910. g., arestēts 1945. g. 16. V, Kleperis (viņš

arī Krastiņš) Ernests Jāņa d., dz. 1924. g., arestēts 1948. g. 25. X. Par Liepkalnu zināms, ka viņš dzimis Klārmuižā.

Rubeņa fonda dibinātāji Andrejs Ņeizars un Vilnis Baltiņš uzsver, ka Kureļa vienība varēja kļūt par atjaunotās Latvijas armijas pirmsākumu. Domu gājiens bija tāds, ka stāvoklis 1944. gadā stipri līdzinās 1919. gada situācijai un ka izdosies atjaunot brīvo Latviju. Tomēr tā nenotika.

Jāpiebilst, ka viens no labākajiem pētījumiem par kureliešiem ir vēsturniekam Dzintram Ērglim, kas cēlies no mūsu novada.

Muzeju Rubeņa fonds izveidojis bijušajā kolhoza dispečeru dienesta telpās — sabiedrisku muzeju, bet labi aprīkotu ar informācijas tehnoloģijām, planšetēm, daudziem materiāliem, kas iegūti ekspedīcijās tuvējos ciemos. Muzejā ciemojusies vai visa Latvijas armijas vadība. Katru gadu 14. XI Rubeņa fonds rīko atceres pasākumu Usmā, kur atjaunots vienas kureliešu vienības bunkurs. Tad dalībnieki iet lāpu gājienā, vāra zupu, stāsta un klausās atmiņas.

Visi jaunieši uzsvēra, ka uzzinājuši jaunus faktus par mūsu pusi. Apliecinājums skolēnu ieinteresētībai bija viņu lielā vēlme piedalīties pasākumā 14. XI. Un tas arī notika! Uz Usmu aizbrauca Edgars Pabērzs, Dāvis Bērzkalns, Armands Antmanis un skolotāji Sarmīte Dinsberga un Imants Brusbārdis.

Alnis Auziņš

Līvõ āiga • Līvu laiks

Lībiešu karoga svētkos Līvōd plagā pīvši

18. XI Mazirbē lībieši un viņu draugi svinēja sava karoga svētkus, reizē uzsaucot augstu laimi mūsu kopīgajai Latvijai.

Svētku diena iesākās vietējā dievnamā ar Ilmāra Barona vadītu svētbīrdi. Mācītājs svētrunā īpaši uzsvēra, kas visas tautas ir nākušas no vienām asinīm. Man šī atziņa šoreiz vairāk lika domāt par mūsu zemi, vēl vairāk, par mūsu novadu. Viena asins tev un man! Lībietim un latvietim, duņdžīnam un kolčiņam, deputātam un gaterī strādājošam. Vai ne tā? Katru rītu, dienu uzsākot, par to derētu padomāt un pie sevis klusu palūgt — katram pēc savas ticības.

Nodziedājām valsts himnu — pirmo reizi šajā dienā, nodziedājām lībiešu himnu, baznīcas himnu un vēlāk Kolkas sievu virsvadībā — arī lībiešu karoga dziesmu.

Ielikuši garīgu pamatu, svētkus turpinām

svinēt Lībiešu tautas namā. Tas gaidīja ar goda vietā novietotiem abiem karogiem, ar puķēm uz palodzēm, saposts, mājīgs, aizdārīts — ar klātiem galdiem un pīrāgu smaržu. To piepildījām mēs — lībieši un viņu draugi no Mazirbes, Kolkas, Ventspils, Rīgas un, kā ar smaīdu teica mana dzīvesbiedre, no «Ādažu lībiešu grupas» arī. Starp klātesošajiem daudzas kundzes un meitas bija ģerbušās tautas tērpos.

Man prieks par Līvu savienības vadītājas Ievas Ernštreites svētku uzrunas vienkāršajiem vārdiem: svētkus nevar izdomāt, svētku izjūta jārod, jāizlolo pašiem sevī. Citādi svētku salūts liksies kā gaisā izšauta nauda, karogs — kā vienkāršs audekla gabals un šam-

panietis — kā prasta dzeršana. Šīs atziņas nospriegoja visu svētku dienu!

Kā parasti varējām priecāties par Baibas Šuvcānes māku ne tikai labi rakstīt, bet arī raiti stāstīt. Šoreiz — par lībiešu karoga vēsturi, atgādinot faktus tiem, kas zina, un pastāstot no jauna tiem, kas vēl nezina. Lībiešu karoga krāsu tradicionālais skaidrojums jau nu gan nevarētu būt svešs: zilā jūra, zaļais mežs un baltā kāpu smilts. To nenoliedzot, Baiba atklāja vēstures lappuses, ka lībiešu karoga izveidi varētu būt ietekmējušas arī korporācijas *Curonia* zaļi-zili-baltās krāsas, — šī studentu biedrība rošiģi darbojusies Tērbatā 19. gs. Saistoši bija uzzināt par Didriķa Volganska pūlēm savas tautas karoga izveidē un karoga dzimšanas — iesvētīšanas norisi 1923. gada 18. novembrī Mazirbes mācītājmuižā. Tepat līdzās jeb tur, kur mēs no rīta bijām! Izrādās, toreizējai, divdesmit trešā gada latviešu vietējai varai pasākums šķitis visai aizdomīgs un tā sūtījusi uz Irbes mācītājmuižu kārtībniekus, kas nekā pretvalstiska un musinoša notiekošajā gan nav skatījuši. Mums viena asins — tev un man! Un tad jau, metot laiku lokus, nonākam pie, sacīsim tā, pagaidām pēdējās tautas Atmodas, kas iezīmēja atjaunotni arī lībiešiem.

Oficiāli lībiešu karogs atjaunots 1988. gada 26. novembrī, un tieši Mazirbē arī šūdināts zaļi-balti-zilais karogs, ko uz Rīgu nogādājis saunadznieks Rihards Zandmanis.

Novada domes priekšsēdētāja Gunta Abaja apsveica svētkos klātesošos, pateicās nama saimniekiem un Mazirbes grupas vadītājiem Milleru ģimenei un ar ziediem sveica visu lībiešu vadītāju Ievu Ernštreiti. Pašvaldības vadītāja aicināja kalna un lejas ļaudis būt stipriem un vienotiem, apzinoties savas daudzveidības spēku. Savukārt Kolkas pārvaldes vadītājs Aldis Pinkens ar prieku secināja, ka aizvadāmais gads lībiešiem bijis tik daudzveidīgs, ka grūti pat izsvērt nozīmīgāko: esam piedzīvojuši Baibas Šuvcānes kārtējo grāmatu par piekrastes ļaudīm, divu valstu prezidentu vizīti un kapitālo darbu — *Lībiešu-igauņu-latviešu vārdnīca*, ko sastādījis Tartu Universitātes emeritētais profesors Tīts Reins Vītso un rediģējis Tartu Universitātes pētnieks *Dr. phil.* Valts Ernštreits.

Protams, namu pieskandināja dziesmas lībiešu un latviešu mēlē, bija sarunas un svētku maltītes kopība. Lai vienotāšā pacilātība mūs iedvesmo arī ikdienā!

Alnis Auziņš

Kultūras mantojums un mūsdienas

Latvijas Universitātē ģeogrāfijas studijās pētu tēmu *Dundagas muižas vēsturiskā un mūsdienu ģeogrāfija virtuālā muzeja piemērā*. Kas ir Dundagas muiža? Tas bijis tik sen... Kas no tās ir palicis līdz šodienai, un ko tā mums nozīmē? Kāda jēga vispār ir kultūras mantojumam, un kā to saglabāt patiesi efektīvi, pārstāvot lielum lielās daļas vietējo iedzīvotāju intereses? Par to šis raksts — par novada iedzīvotājiem vērtīgajām vietām, objektiem un tradīcijām.

Septembra pirmajā pusē vairākās iestādēs Dundagā jautāju darbiniekiem, ko viņi saprot ar vietējo kultūras mantojumu, ko un kāpēc uzskata par saglabāšanas vērtu. Iespējams, kāds ir pamanījis Dundagas muižas karti bibliotēkā un pat nobalsojis par, viņaprāt, svarīgākajiem objektiem, vietām. Šīs aktivitātes notiek manā studiju darbā maģistra grāda iegūšanai. Taču es ceru, ka sarunu un mana pētījuma ieguvums būs ne tikai maģistra diploms, bet nesīs arī labumu novada iedzīvotājiem, palīdzēs saglabāt un attīstīt jūsu, dundadznieku un kolcinieku, vērtības. Tāpēc vēlos iepazīstināt ar savu projektu, rosināt padomāt par tālāk izteiktiem jautājumiem un aicinu jūs, mana dzimtā novada iedzīvotāji, tajā iesaistīties. Laipni aicināti ir arī visi tie, kas vairs Dundagas novadā nedzīvo, bet vēl arvien jūt saikni un rūpes par dzimto vietu!

Šie ir jautājumi, uz kuriem es meklēju atbildes.

Vēsturiski ir izveidojusies kultūras mantojuma aizsardzības sistēma, kurā vērtību objektiem piešķir profesionāli, piemēram, arhitekti, vēsturnieki. Bet kultūras mantojums ir kopējs visiem. Ko domā pārējā sabiedrības daļa, kāds ir vietējo viedoklis un attieksme? **Patlaban kultūras mantojuma aizsardzība Latvijā saistās ar aprobežojumiem, aizliegumiem, naudas trūkumu, proti, negatīvu pieredzi.** Trūkst skatījuma uz kultūras mantojumu kā resursu gan sociālai, gan ekonomiskai attīstībai, turklāt tādu, kas var nest vietējiem iedzīvotājiem ienākumus, reizē nezaudējot tam piemītošās vērtības.

Turklāt nozīmīgs, iespējams, pat svarīgāks resurss ir nevis iepriekšējo paaudžu radītās materiālās vērtības, bet uzkrātās garīgās vērtības, to skaitā zināšanas, amata prasmes, tradīcijas. **Jautājums: vai ir svarīgi saglabāt, piemēram, tikai zvejnieku laivu, vai arī prasmes, kā šo laivu uzbūvēt; vai pietiek ar zināšanām par tradicionāliem ēdieniem, ja pazūd prasmes, kā tos pagatavot?** Kuras iepriekšējo paaudžu prasmes, zināšanas vajag saglabāt un nodot nākamajām paaudzēm? Vai dundadzniekiem ir svarīgi saglabāt savu duņdžīņu izlokšni un jūrmalas ciemu iedzīvotājiem — līvu valodu? Iespējams, par šiem jautājumiem nedomājam ikdienā. Vajag laiku, lai apdomātu un rastu atbildes.

Esmu tikusies ar bērnuudārza *Kurzemīte*, Slīteres nacionālā parka, SIA *Dundagas veselības centrs* un Dundagas pagasta bibliotēkas darbiniekiem, kā arī ar Dundagas vidusskolas

10.–12. klašu skolēniem. Svarīgi ir, lai būtu pārstāvētas visu iedzīvotāju grupu viedoklis, no visa novada teritorijas, tādēļ Dundagas novada karte un anketas būs pieejamas arī Kolkas un Mazirbes bibliotēkās. Tiem, kam ir pieejams internets, aicinu apskatīt interneta lapu un aizpildīt anketu tur: www.mansmantojums.wordpress.com.

Paredzu noskaidrot Dundagas novada pārvaldes viedokli un kopīgas sadarbības iespējas. Patlaban esmu mācību praksē Norvēģijā, Bergenā, *Hordaland* reģiona kultūras manto-

juma nodaļas pārvaldē. Tā ir lieliska iespēja gūt pieredzi, kā šeit risina kultūrvēsturisko vērtību saglabāšanas jautājumus gan valstiskā, gan reģionālā un vietējā līmenī. Manuprāt, pārvaldei nevajadzētu būt tai, kas vienpusēji nosaka, kas un kādā veidā ir saglabājams. Pārvaldes uzdevums ir pārstāvēt iedzīvotāju intereses. Veiksmīgs risinājums ir iespējams, tikai sadarbojoties ar novada iedzīvotājiem. Nākamā gada februārī paredzu aicināt iedzīvotājus uz tikšanos, kurā iepazīstināšu ar aptauju rezultātiem, un mēs kopīgi varētu apspriest, kā šīs vērtības saglabāt.

Ar kultūras mantojumu šajā rakstā saprotamas iepriekšējo paaudžu garīgās darbības liecības materiālā vai nemateriālā formā. **Nemateriālais kultūras mantojums** ietver tradīcijas, paradumus, zināšanas (izlokšne, de-

• **Piški meļ kalamied. Mazjūrs zvejnieks.**

Jāņa Medņa foto

• **Rāciņ stādīš Jounsnīķer mājes.**

Avīze elikts a sainik atļoj.

Materiālais kultūras mantojums ietver ēkas, vēsturiskas vietas, pieminekļus, mākslas un literatūras darbus, tehniku, apģērbus, darbarīkus, cilvēka veidotas ainavas, žogus, ceļus u.c.

Lai gan pētījuma nosaukumā iekļauti vārdi «Dundagas muiža», pētījums neaprobežojas ar to kultūrvēsturisko vērtību izpēti, kas radītas muižas laikā. Tikpat svarīgi ir noskaidrot novada iedzīvotāju viedokli par citiem laika periodiem — Ulmaņa laikiem, padomju laiku, I un II pasaules karu, senvēsturi pirms muižas izveidošanas.

Dundagas muiža bija lielākais baltvācu vienkopus esošais īpašums Krievijā Baltijas provincēs, un tās teritorija bija pēc platības lielāka nekā mūsdienu Dundagas novada teritorija.

Māra Abaja

jas un rotaļas, mūzika, teātris, dažādu amatu prasmes, svētku svinēšanas tradīcijas u.c).

Piebilde par kultūrvēsturisko mantojumu

Dundagas novads ir bagāts ar kultūrvēsturisko mantojumu, kopumā tajā atrodas 33 valsts aizsargājamie kultūras pieminekļi, no tiem 25 atrodas Dundagas un 8 — Kolkas pagastā. Tie ir pieminekļi, kas ir noteikti kā aizsargājami un kuru saglabāšanu nosaka likumi.

Līdztekus šiem pieminekļiem novadā atrodas arī daudzi citi kultūrvēsturiski apskates objekti, kas nav iekļauti šajā sarakstā, bet ir nozīmīgi, piemēram, Dundagas ūdenstornis, Mazirbes luterāņu baznīca, Mazirbes jūrsko-

la, Šlīteres bāka, Mēra akmeņi, Valpenes akmens krāvums, Kolkas luterāņu un pareizticīgo baznīca, kā arī Kolkas rags.

Dundagas pagasta teritorijas plānojumā vien ir noteikti 80 pagasta nozīmes aizsargājamie kultūras pieminekļi. Tā kā lielākā daļa no tiem atrodas privātpašumā, tad arī pašiem īpašniekiem ir jāsaprot, ka viņiem pie-der daļa no Dundagas novada kultūrvēsturiskā mantojuma, kas ir saglabājams un atstājams nākamajām paaudzēm.

**Lauris Laicāns, pašvaldības
Attīstības un plānošanas nodaļas vadītājs**

Raibs kā dzeņa vēders

Brīvprātīgo darbs Dundagā

13. XI pie Līkās muižas un pils valdīja neparasta rosība. Rīta pusē tur pulcējās žurnālists Uģis Joksts, aktrise un pasākumu vadītāja Zane Vaļicka, Brīvprātīgo brigāde un Dundagas vidusskolas parlamentārieši.

Vēlāk lielākā daļa no viņiem līdzināja melnzemi, bet pārējie palīdzēja ar darbiem arhīvā vai kancelejā, vai Dzimsarakstu nodaļā. Arī pie mums, laikraksta *Dundadznieks* redakcijā, ieradās divas brīnišķīgas brīvprātīgās — Agate Pipare un Kristīne Savicka, kas aizrautīgi šķiroja vecākos avīzes numurus. Mēs priecātos meitenes šeit redzēt vēl, un arī Agate un Kristīne izteica vēlmi darbu pabeigt.

Pēcpusdienā U. Joksts, Z. Vaļicka, Brīvprātīgo brigāde un mūsu skolēnu pašpārvalde tikās vidusskolā, kur U. Joksts vēlējās, lai skolēni nosauc brīvprātīgā darba pazīmes un ieguvumus. Pieredzē dalījās Dundagas īpašā viese Z. Vaļicka, Brīvprātīgo brigādes dalībnieces Veronika un Anita, Rojas un Talsu novada jaunieši, kas iesaistījušies brīvprātīgo darbā. Nobeigumā notika diskusija par iespējām iesaistīt šajā darbā pārējos jauniešus un sadarbību starp novadu skolām.

Sākumā skolēni bija diezgan kautrīgi, taču prata pateikt, kas ir brīvprātīgais darbs: par to nemaksā, šo darbu dara pēc brīvas izvēles un tas ir sabiedrības labā. Ieguvumi — sertifikāts, jaunu iemaņu iegūšana, jauni draugi, saprašana, ko gribam, negribam, varam, nevaram, iespēja kļūt pazīstamiem, pat noteiktā lokā slaveniem. Bet pats galvenais ieguvums ir gandarījums.

Ne asakas!

17. XI Kolkas makšķernieku kluba pirmajā kausa izcīņā jūras makšķerēšanā piedalījās 31 komanda.

Lūk, uzvarētāju trijnieks: *MRK — Makšķernieku radošais klubs* (Boriss Sīlis, Guntars Kļava, Rīga) — 5,55 kg, *Jūrkant* (Intars Bondars, Raivis Trumpenieks, Ventspils) — 3,69 kg, *Pērles Fishing Team* (Juris un Andris Vasioleki, Rīga – Ogre – Kolka) — 3,59 kg.

Kā pastāstīja viens no sacensību galvenajiem rīkotājiem Oskars Sproģis, Kolkas makšķernieku klubs gribējis popularizēt šo aktīvās atpūtas veidu, sastapties un sadraudzētos ar citiem makšķerniekiem. Apzinoties savas iespējas — visu sagatavot un arī tiešāt —, kolčiņi aicinājuši līdz 30 komandām (katrā 2 dalībnieki un 4 makšķeres, katra makšķere aprīkota ne vairāk kā ar 4 āķiem). Tik daudz komandu arī pieteikušās, plus vēl

Z. Vaļicka sacīja, ka brīvprātīgo darbā piedalās pirmoreiz, taču, šeit to darot, sapratusi, ka jaunieši ir *forši*. Visi, ar ko šajā dienā bijusi kopā, viņu iedvesmojuši. Z. Vaļicka piedzīvojusi gandarījumu, bet vēl lielāks tas būs, ja jaunieši pabeigs izlīdzināt melnzemi, kad to atvedīs. Viņa arī solīja turpmāk popularizēt brīvprātīgo darbu. Savukārt U. Joksts teica, ka daudz zinās iespēju laulāties mūsu pilī.

Kā liecināja Brīvprātīgo brigādes dalībniece Veronika, viņa, iesaistoties brīvprātīgajā darbā, bijusi gandrīz visās Eiropas valstīs, iepazīnusi to kultūru, bet pats galvenais — sapratusi, ko viņa grib darīt, un to iemācījusies tikai darot, bez skolotājiem un grāmatām. «Neko tādu man nepiedāvās ne skola, ne augstskola», uzsvēra Veronika. Tagad viņas mērķis ir kā brīvprātīgajai piedalīties Soču olimpiādē 2016. gadā.

Ieskatu par savu pieredzi Zviedrijā, kur pavadījusi 9 mēnešus kā brīvprātīgā, sniedza Anita. Viņa arī izteica vēlmi iegūtās iemaņas un idejas likt lietā Latvijā.

Izrādās, ka otro gadu brīvprātīgo darbs noris arī Talsu, bet pirmo gadu — Rojas novadā. Brīvprātīgajiem par 60 nostrādāto stundu skaitu izsniedz sertifikātus, vai nu 18. XI, vai 5. XII viņus godina. Talsu novadā 5 aktīvākie saņem brīvprātīgo balvas, ko šogad, piemēram, brīvprātīgi veido mākslinieki. Rojinieki

viena no Kolkas makšķernieku kluba. Pavisam no Kolkas bijušas 6 komandas.

Sacensības notika no pulksten desmitiem līdz trim. Pēc izlozes katrai komandai tika savs 400 m garš sektors. Zivis gan ķērušās diezgan slikti zemā ūdens līmeņa dēļ un tikai butes. Pirms sacensībām oficiālajos treniņos viena komanda noķērusi arī lasi.

Labākās komandas saņēma balvas, bet pilnīgi visi dalībnieki — pusdienas.

Oskaram jau ir āķis lūpā — rīkot šādas sacensības pa posmiem, lai Kolkas jūrmalā varētu sagatavoties Latvijas čempionātam. Ja te grib palikt, tad kaut kas jādara, saka apsviedīgais jauniešis.

Alnis Auziņš

čakli darbojošies, lai atvērtu jauniešu centru *Strops*, palīdzējuši senioriem rīkot sporta spēles, filmējuši un fotografējuši seniorus viņu kāzu jubilejās, bet talsinieku brīvprātīgais darbs bijis saistīts ar Bērnu un jauniešu centra darbību, piedalīšanos nometnēs, kā arī, piemēram, darbu kādā no bērnu dārziem.

«Kā lai uzrunā tos jauniešus, kas nevēlas piedalīties brīvprātīgo darbā, svārstīgos?» vēlējās zināt U. Joksts. Jaunieši atbildēja, ka, visticamāk, ar kādu interesantu pasākumu, pieaicinot sabiedrībā pazīstamus cilvēkus, kā Raiti Ivanānu, Sandi Ozoliņu, Nikolaju Puzikovu un Katrīnu Pasternaku. «Jūs bijāt vienīgie no 10 skolām, kas nepieminēja *Gacho*,» konstatēja U. Joksts. «Kur jums uzzināt, ja kādam Dundagas vai Talsu, vai Rojas novadā vajadzīgas palīdzīgas rokas?» turpināja vaicāt žurnālists. Jaunieši vienojās, ka informācija varētu būt skolā pie afišu dēļa un novada interneta vietnē, sadaļā *Brīvprātīgais darbs*, kas vēl jāizveido. «Apbrīnojami, ka jūs lasāt *dundaga.lv*!» atzina U. Joksts. Viņš aicināja novadu brīvprātīgajiem sadarboties kādos lielos pasākumos, kā arī rosināja vidusskolēnu Oskaru Skarbinieku īstenot iecerētos projektus, solot savu atbalstu.

Pēc tikšanās uz sarunu aicināju Z. Vaļecku, U. Jokstu un O. Skarbinieku.

Z. Vaļeckā atzina, ka mums katram gribas būt labam un brīvprātīgais darbs ir veids, kā tādām būt. Sabiedrība viņai ir tik daudz devusi, tāpēc, paskatījusies kalendārā, ka 13. XI ir brīvs, atsaukusies aicinājumam kopā ar U. Jokstu un Brīvprātīgo brigādi braukt uz Dundagu. Z. Vaļicka Dundagā pirmoreiz bijusi pasen, uzstājoties ar savas skolas kori pilī. Jau toreiz viņa pamanījusi, cik Dundaga ir skaista. «Vide ir brīnišķīga, un ja vēl zina, ka tepat netālu šalko jūra...» sapņaini sacīja aktrise. Viņai šī puse ir iepazīta un mīļa no tiem

Aicinām uz sabiedriskajām apspriedēm

Pašvaldība aicina sabiedrības pārstāvjus iesaistīties novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādē.

Saskaņā ar novada domes 28.06.2012. lēmumu ir uzsākta Dundagas novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrāde. Domes apstiprinātais darba uzdevums paredz iesaistīt sabiedrības pārstāvjus ilgtspējīgas attīstības stratēģijas izstrādes darba grupā.

Darba grupas dalībnieki ir jāizvēlas ar atklātas procedūras palīdzību, publicējot informāciju par darba grupas izveidi saskaņā ar Ministru kabineta 25.08.2009. noteikumiem *Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā*.

Dundagas novada pašvaldība domes sēžu zālē Pils ielā 5-1 rīko novada ilgtspējīgas attīstības stratēģijas projekta sabiedriskās apspriedes: 26.11.2012. — par ilgtermiņa at-

laikiem, kad Ventspilī uzņemta filma *Inspektors Grauds*. Atzinīgus vārdus Z. Vaļeckā veltīja arī jauniešiem un pašvaldībai: «Dundagā ir fantastiski jaunieši, viņi dzied korī, dejo, spēlē teātri. Jauniešiem nav vienalga, kas notiek apkār. Šeit aug nākamie prezidenti, valsts vīri, kultūras darbinieki. Cepuri nost Dundagas pašvaldības priekšā! Brīvprātīgos nemaz visur pretī neņem, bet mūs te sagaidīja kā karaļus, cienāja ar kafiju un sviestmaizēm».

U. Jokstam Dundaga bija 10. vieta, kur viņš kopā ar Brīvprātīgo brigādi devās, lai Izglītības un zinātnes ministrijas informatīvajā kampaņā jauniešiem popularizētu brīvprātīgo darbu. Dundagu ministrija bija iekļāvusi savā sarakstā. U. Joksta pārliecība ir, ka jebkurš labs darbs nāk atpakaļ. Jauniešiem vajadzīgs impulss, kas viņus pamudinātu uz labiem darbiem.

O. Skarbinieks, 12. klases skolēns, kurš darbojas vidusskolas pašpārvaldē, pastāstīja, ka šajā dienā vēlēties būt redakcijā, tomēr nonācis kancelejā, kur pārskatījis mapes ar lēmumiem un kārtojis tos vajadzīgajā secībā, pārbaudījis, vai neviena dokumenta netrūkst. Ja vajadzētu, ietu arī melnzemi līdzināt. Sapratī, ka dokumentu kārtošana nav darbs, ko vēlētos darīt, taču no sekretāres Sandras Kokorevičas uzzinājis, ka darbs pašvaldībā ir interesants. Puišis piedzīvojis gandarījumu par visu dienu kopumā, arī par iespēju palīdzēt S. Kokorevičai.

Viņš pastāstīja par iecerētajiem projektiem: minifutbola vārtiem un basketbola grozu *Lielās skolas* stadionā, kā arī par nojumi virs slidotavas. Līdz šim tos īstenot licies neiespējami, bet tagad puišis domā cerīgi.

Atceroties U. Joksta un Brīvprātīgo brigādes meiteņu stāstītos piemērus, nav šaubu, ka viņam veiksies.

Diāna Siliņa

Literatūra un mūzika

26. X Mazirbes bibliotēka pulcēja apmeklētājus uz literāru pasākumu muzikālās noskaņās. Šoreiz viesmākslinieki bija cilvēki ar nenoliedzamu talantu no mūsu pašu vides — Ilze Soja un Gunārs Anševics.

Ilze un Gunārs ir brālis un māsa, un daba abus apveltījusi ar radošām spējām. Visi Anševicu dzimtas pārstāvji izeļas ar pārsteidzošu muzikalitāti. Tieši tādēļ kolciniece Ilze pasākuma apmeklētāju sirdis priecēja ar dziesmām, bet Gunārs šoreiz apliecināja savas literārās dotības. Var tikai apbrīnot gan spēju iegaumēt tik daudzas un dažādas dziesmas un prasmi radīt tik atšķirīgu stilu un žanru daīldarbus! Dzirdējām dzeju, atmiņu stāstījumus un balādes. Literārie tēlojumi li-

ka gan aizdomāties, gan aizrautīgi iesmieties. Savukārt dziesmas klausītājus ieliksmoja un mudināja domās atgriezties pagātnes dienās.

Sakām lielu paldies ciemiņiem par saturīgi pavadītajām stundām un aicinām arī apkārtnējos ievērot sev blakus bieži vien nepamanītus un nenovērtētus talantus. Mūsu pasākums pierādīja — tādu ir vai ik uz soļa, katrā ziņā vairāk, nekā iedomājamies!

Sniedze Švāgere

Lai nebūtu ugunsgrēku!

Dzīvojamo namu un citu ēku apsaimniekotāji un māju vecākie! Sākoties apkures sezonai, pārbaudiet apkures ierīču un dūmvadu tehnisko stāvokli, raugieties, lai būtu iztīrīti dūmvadi un dūmejas.

Kaspars Vaivods, Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Kurzemes reģiona brigādes Talsu daļas komandieris

Novusa galdi atkal spīdēs un laistīsies!

24. XI plkst. 11.00 Kolkas tautas namā individuālās sacensības novusā.

Ar spēles galdiem, to kopšanas līdzekļiem un mazajiem kauliņiem nodrošina sacensību organizatori, kijas un *mammas* jāņem līdzī pašiem! Pieteikties sacensībām spēļu dienā pie tiesnešiem līdz plkst. 10.50.

Aiga Ūdre

Ziemassvētku tirdziņš Kalķos

Kalķu Vārpniekos 16. XII plkst. 12.00 darbosies Ziemassvētku tirdziņš.

Piedāvāsim pašu ceptas piparkūkas, medu un citas gardas lietas. Būs arī pašmāju rokdarbnieču un floristu darbi. Visi apmeklētāji varēs baudīt labu kafiju un kādu gardumu uz vietas.

Velga Rozenberga

Pašvaldība aicina darbā sertificētu elektriķi. Motivācijas vēstuli, CV un izglītības dokumentus iesniegt līdz 28. XI. Tālrunis 63237511.

Zigismunds Savickis (1942)
Elza Karlsona (1922)
Lida Niedrīte (1923)
Pauls Ozoliņš (1948)

«Dundadznieks» Nr. 21 (148)
2012. gada novembris.

Dundagas novada domes izdevums, iznāk divas reizes mēnesī, reģistrācijas Nr. 000702696, pasūtīšanas indekss pastā **3085**.

Adrese: Dundagas pils, Dundaga, LV 3270.
Redkolēģija: Alnis Auziņš (redaktors, tālr.: 63237858, epasts: alnis@dundaga.lv), Gunta Abaja, Baiba Dūda, Nauris Freimuts, Mareks Griciks, Lauris Laicāns, Aivars Miška, Aldis Pinkens, Diāna Siliņa, Smaida Šnikvalde.

Publicētie materiāli ne vienmēr pauž redakcijas vai izdevēja viedokli. Par datu pareizību atbild tos sniegusi amatpersona, citos gadījumos — raksta autors, intervijās — arī intervēja-mais. Pārpublicēšanas gadījumā lūdzam atsaukties uz «Dundadznieku».

Iespiests Talsu tipogrāfijā. **Metiens:** 500 eks.
Interneta: www.dundaga.lv/avize